

Begrundelse

Miljø- og Planlægningsudvalget stillede ovennævnte spørgsmål nr. 103 om, hvordan energiforbruget har udviklet sig gennem de seneste 10 år inden for statens bygninger i forbindelse med varme, lys, ventilation, strøm til edb m.v., og ministeren svarede, at det offentlige energiforbrug i bygninger ikke udskilles særskilt, og at de oplysninger også gælder energiforbrug til procesformål, f.eks. pumpning på offentlige værker osv.

Spørgeren finder, at det er et meget uheldigt svar, ministeren har givet. Når vi har en regering, der pålægger private og virksomheder grønne afgifter i lange baner og kræver, at virksomhederne skal kunne udskille energiforbrug til fabrikation, rumopvarmning osv. for at vurdere, hvad man skal betale afgift af, og hvad man eventuelt kan få tilbagebetalt afgift af, så har regeringen ikke selv den mindste kontrol på egne områder, og tilsyneladende ønsker man heller ikke at forsøge at udrede det.

Derfor bedes ministeren oplyse, hvis samme spørgsmål blev stillet en dansk virksomhed, f.eks. Stålvalseværket, om regeringen så ville være tilfreds med et svar, der var formuleret som det, ministeren gav på spørgsmål nr. 103 til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Svar (22/4 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren finder det utilfredsstillende, at statens energiforbrug ikke er opgjort efter anvendelse, og der spørges, om ministeren ville være tilfreds, hvis tilsvarende var tilfældet for en privat virksomhed set i lyset af reglerne for de grønne afgifter.

Det kan oplyses, at der stilles samme krav til indberetninger fra statens institutioner som til private virksomheder, der ønsker refusion af de grønne afgifter.

Siden 1992 har statens institutioner haft pligt til at indberette forbruget af el og varme til Energistyrelsen. Statens samlede forbrug af el og varme var i 1994 henholdsvis 528 GWh og 1.193 GWh, og energiforbruget har stort set været konstant siden 1992, hvor kampagnen »Styr på energien« startede. Der mangler endnu opgørelser fra kampagnens sidste år, før virkningerne heraf kan vurderes.

Der findes ikke – hverken for private eller offentlige virksomheder – samlede opgørelser over elforbrugets fordeling på anvendelse tilbage i tiden, men for 1994 er en sådan fordeling for det offentlige foretaget i elselskabernes database for energirådgivning. Heraf fremgår, at 36 pct. af elforbruget anvendes til belysning (inkl. vej-belysning), 11 pct. til ventilation og 7 pct. til kontormaskiner. Resten anvendes til pumpning, specialblæsere, køling m.v.

Spm. nr. S 1995

Til miljø- og energiministeren (17/4 96) af: **Aage Brusgaard (FP):**

»Vil ministeren oplyse, hvor mange ministerbiler regeringen har, og hvorledes brændstofforbruget har været i 1995 for hver enkelt af disse biler pr. kørt kilometer, og hvis lignende tal for 1985 foreligger, vil ministeren da også oplyse disse?«

Begrundelse

I spørgsmål nr. 104 i Det Energipolitiske Udvalg (Alm. del – bilag 218) blev spurgt om, hvor mange ministerbiler man havde i 1985 og 1995, og hvor meget disse biler kørte pr. liter anvendt brændstof, og svaret bestod af to tyske undersøgelser af energiforbruget på de nævnte køretøjer. Det var ikke tyske undersøgelser, eller hvad fabrikerne skriver i deres brochurer, udvalget bad om, det var rent faktisk, hvor mange liter brændstof og dieselolie der var købt i de to pågældende år til disse ministerbiler. Enhver virksomhed skal have opgørelser over forbruget for at afregne med told- og skattevæsen osv., så det skulle da forbavse, om regeringen stiller krav til private virksomheder, som den ikke selv kan opfylde. Så hvis ministeren ikke helt klart kan sige, hvor mange liter brændstof der er købt til hver enkelt ministerbil i f.eks. 1995, så har man et stort problem over for de tusindvis af virksomheder i Danmark, hvor Told- og Skattestyrelsen forlanger en minutøs opstilling af forbrug på virksomhedernes og deres repræsentanters biler.